

Εδώ και τέσσερις μήνες κορυφώνεται στο ΙΓΜΕ μια πολιτικο-συνδικαλιστική επίθεση με στόχο τόσο τον ρόλο του Ινστιτούτου όσο και τα δικαιώματα των εργαζομένων και των πρώην εργαζομένων (συνταξιούχων) του. Η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, μετά από τους επίμονους και μαζικούς αγώνες των εργαζόμενων, προχώρησε στην επανασύσταση του ΙΓΜΕ από το ΕΚΒΑΑ, προϊόν μνημονιακών συγχωνεύσεων προηγούμενων κυβερνήσεων, χωρίς όμως καμία μέριμνα για την επίλυση των ουσιαστικών προβλημάτων του Ινστιτούτου.

Συρρίκνωση προσωπικού λόγω συνταξιοδοτήσεων, χωρίς νέες προσλήψεις. Ερευνητικά προγράμματα ΕΣΠΑ ύψους 15 εκ. Ευρώ παραμένουν από τον Οκτώβρη του 2016 στα χαρτιά. Παράλληλα έχει κοπεί το βασικό ερευνητικό έργο του ΙΓΜΕ που αφορά την Γεωλογική Χαρτογράφηση. Περικοπές εργασιακών δικαιωμάτων (μισθοί, ανθυγιεινό επίδομα, νοσηλευτικό, εκτός έδρας κ.α.) . Παράλληλα με πρόσχημα κατασχέσεις που έγιναν από την μη καταβολή αποζημιώσεων που επιδικάσθηκαν τελεσίδικα σε πρώην εργαζόμενους του ΙΓΜΕ, παραμένει επί 4 μήνες το προσωπικό του ΙΓΜΕ απλήρωτο με φανερό στόχο του υπουργείου να δημιουργήσει ένταση μεταξύ εργαζόμενων και συνταξιούχων. Το ΥΠΕΝ είναι φανερό ότι μέσα από την όξυνση αυτή ετοιμάζει ευρύτερες ανακατατάξεις με στόχο όχι μόνο την καταστρατήγηση των δικαιωμάτων εργαζόμενων και συνταξιούχων αλλά και του ρόλου του ΙΓΜΕ.

Πως όμως οδηγήθηκαν τα πράγματα ως εδώ;

Το ΙΓΜΕ εμφανίζεται με χρέη που συσσωρεύονται με νέες δικαστικές αποφάσεις και επιβαρύνονται με τόκους υπερημερίας και δικαστικά έξοδα, που κάθε άλλο παρά αμελητέα είναι. Στο επίμαχο αυτό θέμα που είναι γνωστό από χρόνια και σίγουρα γνώριζε η κυβέρνηση όταν προχώρησε στην επανασύσταση του ΙΓΜΕ τόσο το Συνδικάτο των εργαζομένων όσο και η Ένωση των συνταξιούχων έγκαιρα έχουν προτείνει την αναζήτηση εξωδικαστικής λύσης συμβιβασμού.

Μετά από συνεχείς κινητοποιήσεις εργαζόμενων και συνταξιούχων, παρόλο που συστάθηκε επιτροπή με συμμετοχή και του ΥΠΟΙΚ το ΥΠΕΝ δεν προχώρησαν ποτέ στην κατάθεση μιας δικής του πρότασης για το θέμα. Το ΥΠΟΙΚ δεν είναι διατεθειμένο να δώσει συνολική λύση, όμως μέχρι το Δεκέμβρη 2016 συζητάει την καταβολή χρημάτων μόνο για τις τελεσίδικες

δικαστικές αποφάσεις. Όταν όμως συσσωρεύτηκαν δικαστικές αποφάσεις εκατομμυρίων Ευρώ ο ΥΠΕΝ κ. Σταθάκης σε συνεννόηση προφανώς με το ΥΠΟΙΚ δήλωσε ότι δεν πρόκειται να δώσει ούτε Ευρώ για το ασφαλιστήριο συμβόλαιο, αγνοώντας τελεσίδικες δικαστικές αποφάσεις.

Αυτό είχε σαν αποτέλεσμα οι δικηγόροι των δικαιούχων να προχωρήσουν σε κατάσχεση των τραπεζικών λογαριασμών του ΙΓΜΕ και οι εργαζόμενοι να παραμένουν απλήρωτοι επί 4 μήνες τώρα. Παράλληλα οι συνταξιούχοι προσφεύγουν σε ασφαλιστικά μέτρα και πετυχαίνουν την έκδοση προσωρινής διαταγής για τη δέσμευση της ακίνητης περιουσίας του ΙΓΜΕ. Η Διοίκηση του ΙΓΜΕ όταν δεν παίρνει καμμία απάντηση από το ΥΠΕΝ για το οξυμένο πρόβλημα που δημιουργήθηκε υποβάλει την παραίτηση της, που γίνεται ασμένως δεκτή από τον Υπουργό που συνεχίζει την αδιάλακτη στάση του και στη Βουλή, όπου συζητήθηκαν επίκαιρες ερωτήσεις κομάτων της αντιπολίτευσης (ΚΚΕ, ΔΗΣΥ). Δηλώνει ότι θα φέρει τροπολογία στη Βουλή που θα «θωρακίζει» το ΙΓΜΕ απέναντι στις διεκδικήσεις και θα «αναβαθμίζει» το ρόλο του ΙΓΜΕ. Το Συνδικάτο και η Ένωση των Συνταξιούχων όλο αυτό το διάστημα με κινητοποιήσεις στο ΥΠΕΝ, στο Γενικό Λογιστήριο, στη Βουλή και στο Μαξίμου προσπαθούν να αντιπαλέψουν τις αυθαιρεσίες του Υπουργού, απαιτούν διάλογο για το ρόλο του ΙΓΜΕ και την αναζήτηση εξωδικαστικής λύσης στα οικονομικά ζητήματα.

Η τροπολογία που έρχεται στη Βουλή δίνει αναστολή εφαρμογής στις δικαστικές αποφάσεις για ένα δωδεκάμηνο (που ελέγχεται ως αντισυνταγματική) και ο Υπουργός συνεχίζει ακόμα και σήμερα την μη καταβολή μισθών, ένα όπλο στα χέρια του Υπουργού που χρησιμοποιήθηκε εκβιαστικά για να πετύχει την αποπομπή του αγωνιστικού Προεδρείου του Συνδικάτου και τον διαχωρισμό των διεκδικήσεων συνταξιούχων - εργαζόμενων. Εμφανίζονται οι συνταξιούχοι και το κακό Συνδικάτο ως η αιτία του προβλήματος και στις αρχαιρεσίες του Συνδικάτου που γίνονται στις 7 Ιούλη απέναντι στο Προεδρείο συμπαρατάσσεται ένα ετελόκλητο φιλοκυβερνητικό συνονθύλευμα που το μόνο κοινό του στοιχείο είναι η αντίθεση στην αγωνιστική πορεία του Συνδικάτου και η διάθεση συνδιαλλαγής με το ΥΠΕΝ, για το οποίο δεν έχουν να καταμαρτυρήσουν τίποτα για όλους τους αντεργατικούς χειρισμούς του. Πατούν στην απελπισία του κόσμου που μένει απλήρωτος 4 μήνες και στις αρχαιρεσίες εξασφαλίζουν τις 7 από τις 11 έδρες του Δ.Σ. και αρνούνται κατηγορηματικά την αναλογική σύνθεση του Προεδρείου (3-2) που προβλέπει το Καταστατικό. Πρέπει να ιακνοποιηθεί η επιθυμία του Υπουργού ΠΕΝ που δεν θέλει ούτε να συναντήσει κάποιους ανεπιθύμητους συνδικαλιστές.

Επόμενος στόχος του ΥΠΕΝ είναι ο εκπρόσωπος των εργαζομένων στο Δ.Σ. του ΙΓΜΕ, ο αντιπρόεδρος του απερχόμενου Προεδρείου Χάρης Σμυρνιώτης, που όμως έχει άλλον ένα

χρόνο θητείας. Μήπως γι' αυτό καθυστερεί ο ορισμός της νέας Διοίκησης;

Ο κ. Σταθάκης μπορεί να νομίζει ότι αφού κέρδισε τη μάχη των αρχαιρεσιών στο Συνδικάτο ΙΓΜΕ, θα ολοκληρώσει το σχέδιο του για δημιουργία ενός ΙΓΜΕ στα μέτρα των μεταλλευτικών επιχειρήσεων και ότι θα φάει τα λεφτά των αποζημιώσεων πρώην και σημερινών εργαζόμενων, όμως τα προβλήματα όχι μόνο παραμένουν, αλλά και οξύνονται.

Η ιστορία όμως του ΙΓΜΕ έχει αποδείξει ότι αν ακόμη υπάρχει μέχρι σήμερα αυτό οφείλεται στην αγωνιστική αντίσταση των εργαζόμενων, σημερινών και παλιότερων και στην ολόπλευρη συμπαράσταση συνδικαλιστικών, κοινωνικών και επιστημονικών φορέων. Επόμενα ας μην βιάζεται να ξεμπερδέψει με το ΙΓΜΕ αφού :

Οι συνταξιούχοι του ΙΓΜΕ θα συνεχίσουν τη δικαστική διεκδίκηση των δικαιωμάτων τους και θα αμφισβητήσουν τη συνταγματικότητα της τροπολογίας Σταθάκη. Αλλά και οι εργαζόμενοι του ΙΓΜΕ έχουν άμεση σχέση με το Ασφαλιστήριο Συμβόλαιο και σίγουρα, ανεξάρτητα από το τι ψήφισαν στις εκλογές, δεν θα παραιτηθούν από τα δικαιώματά τους.

Αλλά και για το ρόλο του ΙΓΜΕ, όταν θα αποκαλύψει αργά ή γρήγορα το Υπουργείο τις προθέσεις του, θα έρθει αντιμέτωπο με όλους όσους δεν βολεύονται από την πιθανολογούμενη συρρίκνωση του ΙΓΜΕ και τον περιορισμό του ρόλου ιδιαίτερα όσον αφορά την εφαρμοσμένη έρευνα και την έρευνα του Ορυκτού Πλούτου της πατρίδας μας. Στο Συνδικάτο του ΙΓΜΕ άλλωστε υπάρχει μακρά παράδοση, όχι μόνο αγώνων αλλά και δημοκρατικής λειτουργίας μέσα από γενικές συνελεύσεις, και το όποιο αποστειρωμένο προεδρείο δεν θα είναι εύκολο αφήσει τους εργαζόμενους μακριά από την όποια διαπραγμάτευση για το μέλλον τους.